

Per JesusR el dl., 08/03/2021 - 10:43

Actualment tots sentim la necessitat dels altres. La situació ha provocat moltes absències, distàncies, buidors i enyorances. Experimentem l'absència d'aquelles relacions que en diem "normals". Potser no els hi donàvem massa importància, però de fet la tenien.

Tots som gràcies a altres, tots hem après d'altres, tots sabem que molts dels millors moments han estat viscuts acompanyats per altres: familiars, amics, avis o avies, veïns, gent que hem trobat al mercat, al treball, a les festes...

I és que estem teixits interiorment d'altres. Un tant per cent del que som i sentim procedeix d'altres, propers o llunyans, vius o en el record....

A mida que anem prenent consciència d'aquesta realitat, seria important tenir-la en els primers horitzons de la nostra ment i dels valors que no voldríem perdre. Necessito dels altres d'altres que em necessiten.

Soc capaç de dedicar una estona a reflexionar sobre qui són altres que necessito o qui em necessita a mi?

Senyor, tan a prop i dins nostre, i tan Altre, ajuda'ns a superar l'egocentrisme.
